

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/002

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 11 december 2023 diende [REDACTED] (verder: verzoeker), bij het Departement Landbouw en Visserij bij de Vlaamse overheid (verder: Departement Landbouw en Visserij) een verzoek in om een afschrift te verlenen, met toepassing van artikel II.38 van het bestuursdecreet van 7 december 2018, van de notulen van de beleidsraad en interkabinettenwerkgroepen in het departement onder de regeringen Peeters II (2009-2014), Bourgeois (2014-2019) en indien mogelijk de regering Jambon (2019-heden).

Het Departement Landbouw en Visserij heeft het openbaarheidsverzoek afgewezen op 21 december 2023.

Op 21 december 2023 stelde verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur tegen de weigeringsbeslissing vanwege het Departement Landbouw en Visserij.

Het beroep werd op 4 januari 2024 geregistreerd door de beroepsinstantie.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke openbaarheidsverzoek dateert van 11 december 2023.

De weigeringsbeslissing van het Departement Landbouw en Visserij dateert van 21 december 2023. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroepschrift d.d. 21 december 2023 is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

De beroepsinstantie merkt op dat verzoeker in zijn openbaarheidsverzoek uitdrukkelijk verwijst naar de bepaling van artikel II.38 van het Bestuursdecreet die als volgt luidt:

“Als universiteiten, hogescholen of erkende onderzoeksinstituten een aanvraag tot openbaarmaking indienen voor wetenschappelijke doeleinden, kunnen de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, beslissen de volgende uitzonderingsgronden niet in te roepen:

1° de uitzonderingsgronden, vermeld in artikel II.35 en II.36, § 1, tweede lid, 2° tot en met 11° ;

2° de uitzonderingsgrond, vermeld in artikel II.34, 2°, en II.36, § 1, tweede lid, 1°, binnen de grenzen van artikel 89, eerste lid, van de algemene verordening gegevensbescherming;

3° de uitzonderingsgronden, vermeld in artikel II.34, 5° en 6°, op voorwaarde dat dat de betrokkene toegestemd heeft met de openbaarmaking.”

In de memorie van toelichting bij voormeld decreetartikel staat te lezen: “Dit maakt het mogelijk dat hogescholen, universiteiten of erkende onderzoeksinstituten in het kader van wetenschappelijke doeleinden gebruik kunnen maken van bestuursdocumenten die normaal gezien niet openbaar zijn, overeenkomstig de uitzonderingsbepalingen in de artikelen II.34 tot en met II.36. De beslissing om dit toe te staan is een beslissing die de overheidsinstantie zelf moet nemen.”

De beroepsinstantie wijst er in dat verband op dat artikel II.38 van het Bestuursdecreet voorziet in een mogelijkheid die wordt geboden aan een overheidsinstantie om eventueel bepaalde uitzonderingsgronden inzake openbaarheid van bestuur niet in te roepen bij openbaarheidsverzoeken die ingediend worden door universiteiten, hogescholen of erkende onderzoeksinstituten. Het betreft dus geenszins een verplichting in hoofde van de overheidsinstanties om bepaalde uitzonderingsgronden uit het Bestuursdecreet niet toe te passen, doch wel een mogelijkheid waarover de instanties beschikken. De autonome beslissingsbevoegdheid daaromtrent ligt louter en alleen bij de betrokken overheidsinstanties zelf, de beroepsinstantie kan en mag zich daarover niet uitspreken. De beroepsinstantie kan enkel nagaan in hoeverre er in casu mogelijke uitzonderingsgronden van toepassing zijn met betrekking tot huidig openbaarheidsverzoek die ten allen tijde moeten worden ingeroepen door de overheidsinstanties en er kan door de beroepsinstantie dus geen toetsing aan artikel II.38 van het Bestuursdecreet worden gedaan.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Oorspronkelijk verzoek

Middels zijn verzoekschrift van 11 december 2023 aan het Departement Landbouw en Visserij wenst verzoeker een afschrift te ontvangen, met toepassing van artikel II.38 van het bestuursdecreet van 7 december 2018, van de notulen van de beleidsraad en interkabinettenwerkgroepen in het departement onder de regeringen Peeters II (2009-2014), Bourgeois (2014-2019) en indien mogelijk de regering Jambon (2019-heden).

2. De bestreden beslissing

Het openbaarheidsverzoek werd afgewezen op 21 december 2023 door het departement Landbouw en Visserij en daarbij werd de hierna vermelde motivering daarvoor gegeven:

“Artikel II.38 laat overheidsinstanties toe een aantal uitzonderingsgronden op de verplichte openbaarmaking niet in te roepen, ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek. Maar dat geldt niet voor de uitzonderingsgronden, vermeld in artikel II.33 en artikel II.34, 1°, 3° en 4°, en slechts voorwaardelijk voor de uitzonderingsgronden, vermeld in artikel II.34, 2°, 5° en 6°, en II.36, §1, tweede lid, 1°.

In casu zijn al zeker de volgende uitzonderingsgronden van toepassing:

- art. II.34, 3°, voor wat betreft de notulen van de beleidsraad, omdat de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslaging in een orgaan van de Vlaamse overheid. De beleidsraad is, overeenkomstig artikel III.1 en III.2 van het bestuursdecreet) een forum van overleg tussen het politieke en het administratieve niveau, met het oog op de aansturing van het beleidsdomein en de optimale realisatie van de beleidsdoelstellingen. Het is belangrijk dat de uitwisseling van informatie en standpunten binnen de beleidsraad afgeschermd wordt van openbaarmaking om te vermijden dat de (politieke) discussie wordt lamgelegd.

- art. II.33, 3°, voor wat betreft de verslagen van IKW's, omdat het overleg in interkabinettenwerkgroepen als intern beraad en interne communicatie te beschouwen is, dat beschermd wordt om een efficiënte en effectieve besluitvorming mogelijk te maken.

Zowel beleidsraad als IKW's zijn fora waarbinnen (politiek) gevoelige of betwistbare thema's besproken worden en waar (beleids)beslissingen voorbereid worden, zonder dat de organen zelf beslissingsmacht hebben. De afscherming van het intern beraad heeft voorrang op het belang van de openbaarmaking daarvan met het oog op de wetenschappelijke studie in kwestie.

Bovendien moet nog meegegeven worden dat personeelsleden van het departement in principe niet participeren aan IKW's, en dat er zelden of nooit verslag wordt gemaakt van het overleg. Er kan uiteraard geen toegang gegeven tot bestuursdocumenten die niet in het bezit zijn van het departement. Het beleidsdomein landbouw en visserij organiseert zelf ook geen beleidsraden met de minister.”

3. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker gaat niet akkoord met de weigeringsbeslissing van het Departement Landbouw en Visserij en motiveert zijn beroepschrift als volgt:

“De weigering is ongegrond om volgende redenen:

• Er wordt geen rekening gehouden met de innovatieve methodologie die zal gebruikt worden. Er worden taalmodellen gebruikt om abstracte representaties van de teksten te maken. Interventie door een menselijke lezer is onnodig.

- *Het argument dat de “politieke discussie” zou lamgelegd worden of “efficiënte en effectieve besluitvorming” onmogelijk gemaakt zouden worden geldt misschien voor de oudere documenten maar is volgens ons geen voldoende sterk argument voor de documenten uit vorige regeringen. Onze aanvraag gaat terug tot 2009 en we kunnen er vrede mee nemen dat “gevoelige” documenten niet gedeeld worden.”*

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie heeft contact opgenomen met het Departement Landbouw en Visserij om wat toelichting te geven bij dit openbaarheidsverzoek en om, indien beschikbaar, een afschrift te bezorgen aan de beroepsinstantie van de door verzoeker gevraagde documenten.

a) Notulen van de interkabinettenwerkgroepen

Verzoeker vraagt om een afschrift van de notulen van de interkabinettenwerkgroepen in het departement onder de regeringen Peeters II (2009-2014), Bourgeois (2014-2019) en indien mogelijk de regering Jambon (2019-heden).

Vanuit het Departement Landbouw en Visserij wordt erop gewezen dat de ambtenaren uit het departement normaal niet deelnemen aan de interkabinettenwerkgroepen, daar dit per definitie overlegmomenten zijn tussen de kabinetsmedewerkers van de diverse Vlaamse ministers. In uitzonderlijke gevallen worden ambtenaren vanuit de administratie uitgenodigd als experts op interkabinettenwerkgroepen om mondeling één of ander dossier te komen toelichten. Het Departement Landbouw en Visserij is nooit de organisator of de verslaggever van dergelijke interkabinettenwerkgroepen en heeft ook geen weet van het feit of van dergelijke interkabinettenwerkgroepen überhaupt verslagen worden opgesteld. Het Departement Landbouw heeft in ieder geval geen enkel verslag van een interkabinettenwerkgroepen in zijn bezit.

In artikel 1.4, 3° Bestuursdecreet wordt de term “bestuursdocumenten” gedefinieerd als: “alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie”. Aangezien het Departement Landbouw en Visserij aangeeft aan de beroepsinstantie niet in het bezit te zijn van de door verzoeker gevraagde notulen van interkabinettenwerkgroepen, kan er bijgevolg ook geen afschrift van worden verleend.

De beroepsinstantie kan bijgevolg redelijkerwijze niet anders dan het beroep voor dit onderdeel als **ongegrond** te beschouwen.

b) notulen van de beleidsraad

Vanuit het Departement Landbouw en Visserij wordt aan de beroepsinstantie meegedeeld dat het departement geen organisatiebevoegdheid heeft wat betreft de beleidsraad, daar het de bevoegde minister is die de beleidsraden samenroept en het is tevens de minister die deze voorziet. In de huidige legislatuur werd de beleidsraad slechts één keer samengeroepen door de bevoegde Vlaamse minister.

In de vorige legislatuur (regering Bourgeois 2014-2019) werd de beleidsraad wel enkele keren georganiseerd door de toenmalig Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw maar daar was de verslaggeving niet in handen van het departement Landbouw en Visserij, daar het departement Omgeving daarvoor toen instond. De verslagen van die bijeenkomsten van de beleidsraad tijdens de vorige legislatuur werden nooit

bijgehouden binnen het departement Landbouw en Visserij en zij hebben die bijgevolg dan ook niet in hun bezit.

Wat de legislatuur van de regering Peeters II (2009-2014) betreft, in die periode zijn er geen beleidsraden bij elkaar geroepen door de bevoegde Vlaamse minister van landbouw. Het betreft daar dus onbestaande documenten.

Uit al wat hiervoor werd uiteengezet, blijkt dus dat er slechts één verslag van een beleidsraad binnen het departement Landbouw en Visserij voorhanden is en de beroepsinstantie mocht een afschrift ontvangen van dit verslag van de beleidsraad d.d. 11 februari 2020. Het komt nu aan de beroepsinstantie toe om na te gaan in hoeverre er eventueel wettelijke of decretale uitzonderingsgronden van toepassing zijn om voormeld verslag van de beleidsraad al dan niet openbaar te maken.

Na kennisname van het opgevraagde document, sluit de beroepsinstantie zich aan bij de motivering die door het Departement Landbouw en Visserij werd gegeven in de weigeringsbeslissing d.d. 21 december 2023. De beroepsinstantie is eveneens van oordeel dat er toepassing dient gemaakt te worden van de uitzonderingsgrond, zoals opgenomen in artikel II.33, 3° Bestuursdecreet. inzake interne communicatie. Met deze uitzonderingsgrond mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren.

De Memorie van Toelichting bij art. II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St., VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Daarbij zijn er geen beperkingen wat de inhoud van "communicatie" betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Het doel van deze uitzondering wordt als volgt beschreven in de Memorie van Toelichting:

"Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt dat voorstellen, ideeën of opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van de overheid, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen op verzoek van het publiek moeten gemaakt worden. Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving. (...) Een zeker mate van 'beleidsintimiteit' en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming. (...) 'Interne mededelingen bereiden een administratieve beslissing voor; een administratie moet de verschillende argumenten voor of tegen een beslissing over een specifiek probleem schriftelijk kunnen vastleggen, zonder dat deze interne beraadslagingen openbaar worden gemaakt. Het essentiële element is immers de administratieve beslissing en de eventuele rechtvaardiging daarvan, niet de manier waarop die beslissing tot stand is gekomen.'"

De beroepsinstantie heeft zelf kunnen vaststellen dat het in casu opgevraagde document een verslag is van de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij, samengeroepen op initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor de landbouw en de visserij en waarvan ook nog de kabinetschefs van de minister en enkele leidend ambtenaren deel van uitmaken. Op de beleidsraad werden een aantal thema's besproken die allen betrekking hadden op inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke agendapunten

waarover intern gediscussieerd werd met het oog op het bereiken van een gedeeld standpunt (tussen de administratie en de Vlaamse minister) of het opzetten van een gezamenlijke actie rond een bepaald thema of agendapunt. De openbaarmaking van de verschillende standpunten en besprekingen binnen de beleidsraad en van het verloop van de gedachtenuitwisseling zou ongetwijfeld de door de voormelde uitzondering beschermde “beleidsintimiteit” doorbreken.

De beroepsinstantie is daarom van oordeel dat het verslag van de beleidsraad wel degelijk als ‘interne communicatie’ is te bestempelen in de zin van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet: het gaat immers om interne uitwisseling van ideeën en standpunten tussen de verschillende leidend ambtenaren binnen het Departement Landbouw en Visserij en de bevoegde Vlaamse Minister en de kabinetschefs. Het begrip “intern” houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek. Deze documenten worden als intern beschouwd “mits zij vóór de verzending en ontvangst ervan door de betrokken instantie niet beschikbaar waren of hadden moeten worden gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van die instantie terechtkomen nadat zij deze informatie heeft ontvangen.” (arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19). Dit is in casu wel degelijk het geval: het opgemaakte verslag van de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij is wel degelijk enkel voor intern gebruik bestemd en voormeld verslag werd nooit publiekelijk bekend gemaakt buiten het Departement Landbouw en Visserij en het bevoegde ministerieel kabinet van de Vlaamse minister zelf.

De interne communicatie die het voorwerp van deze uitzonderingsgrond vormt betreft de vrije gedachtewisseling binnen de overheid over een dossier, beleidsproces, advies of (ontwerp)regelgeving. Ook de persoonlijke inzichten of de afgelegde verklaringen van ambtenaren/personeelsleden en kabinetsmedewerkers van een ministerieel kabinet in het kader van de voorbereiding van beslissingen of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem vormen het voorwerp van de vermelde uitzonderingsgrond, nu de openbaarmaking daarvan tot gevolg zou kunnen hebben dat men zeer terughoudend gaat worden in de interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlote besluitvorming gehinderd wordt.

De beroepsinstantie is de mening toegedaan dat op de vergaderingen van de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij informatie, agendapunten, thema’s worden besproken die niet beschikbaar zijn voor het publiek, daar het besprekingen betreft van diverse aangelegenheden ter voorbereiding van latere besprekingen op het kabinet van de bevoegde Vlaamse minister of mogelijks binnen de Vlaamse Regering, waarin de diverse leden van de vergadering (ambtenaren en kabinetsmedewerkers) vrijelijk hun persoonlijke ideeën en standpunten dienaangaande moeten kunnen kenbaar maken. Het betreft vaak nog pre-embryonale overwegingen, dewelke vrij onderling moeten uitgewisseld kunnen worden. Het openbaar maken van dergelijke beraadslaging zou er toe leiden dat er een grote terughoudend zal worden gecreëerd op het vlak van de beraadslaging, alsook op het vlak van de interne schriftelijke communicatie daarrond. De besprekingen binnen een beleidsraad van een departement bij de Vlaamse overheid moeten in een vertrouwelijke sfeer kunnen plaatsvinden en er moet intern daarover kunnen worden gecommuniceerd (via verslagen), zonder dat buitenstaanders daar kennis kunnen en hoeven van te nemen. Dergelijke interne beraadslaging binnen de beleidsraad van een departement houdt absoluut geen enkele beslissing of rechtshandeling in.

De beroepsinstantie is eveneens van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van de verslagen binnen de beleidsraad van het Departement Landbouw en Visserij. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de

belangenafweging het volgende: “De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort..” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). De beroepsinstantie is van oordeel dat het belang van de openbaarmaking voor de verzoeker in dit geval een wetenschappelijk onderzoek is naar de carrièreachtergronden van ministeriële adviseurs, en over de vraag of kabinetsmedewerkers optreden als schakel tussen regering en administratie. Het betreft dus geenszins een openbaar belang, zoals aangeduid in de memorie van toelichting bij dit decreetartikel.

De afweging van de beroepsinstantie leidt dan ook tot de conclusie dat het belang dat beschermd wordt door de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (interne communicatie) in casu primeert op het belang van de openbaarheid van het opgevraagde verslag van de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij en dat de uitzonderingsgrond van artikel II.33, 3° Bestuursdecreet dan ook terecht werd ingeroepen door het Departement Landbouw en Visserij.

De beroepsinstantie wijst er daarnaast ook op dat vanuit het Departement Landbouw en Visserij ook volkomen terecht werd verwezen naar de toepassing van artikel II.34, 3° van het Bestuursdecreet om de openbaarmaking van het gevraagde verslag van de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij niet openbaar te maken. Voormeld decreetartikel bepaalt dat een aanvraag tot openbaarmaking kan worden afgewezen als de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslagingen van de organen van de Vlaamse overheid, van de organen van de lokale overheden, van de organen van de instellingen met een publieke taak en van de organen van de milieu-instanties.

De uitzonderingsgrond, voorzien in dit artikel, heeft tot doel om te vermijden dat een bepaalde discussie zou worden lamgelegd. In de memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet is daaromtrent gestipuleerd dat een document of een deel ervan aan de openbaarheid moet onttrokken worden wanneer, na afweging blijkt dat de lectuur ervan, de inhoud van de discussie tijdens een beraadslaging kenbaar maakt, terwijl het een vertrouwelijke discussie betrof. Deze uitzondering werd dus niet in het leven geroepen om de documenten die ten grondslag liggen aan of het gevolg zijn van een beraadslaging van een orgaan van een bestuursinstantie aan de openbaarmaking te onttrekken, doch wel om de eigenlijke beraadslaging zelf geheim te houden, zodat er niet mag achterhaald kunnen worden, via de openbaarmaking van een document, welke de agendapunten/discussiepunten uitmaakten binnen een intern orgaan bij de Vlaamse overheid en wie nu precies welk standpunt heeft ingenomen bij de bespreking van een agendapunt binnen een orgaan van een bestuursinstantie.

De beleidsraad is zonder enige twijfel te beschouwen al een orgaan van de Vlaamse overheid in de zin van artikel II.34, 3° Bestuursdecreet: de oprichting ervan wordt immers geregeld in artikel III.1, vijfde lid, Bestuursdecreet, waarvan de bepaling luidt als volgt:

“In elk beleidsdomein richt de Vlaamse Regering een beleidsraad op. De beleidsraad is het forum waarop het politieke en het administratieve niveau overleg plegen en dat de Vlaamse Regering ondersteunt bij de aansturing van het beleidsdomein. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling van de beleidsraad.”

De samenstelling van de beleidsraad wordt verder bepaald in artikel 32 van het BVR van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie:

“De beleidsraad wordt voorgezeten door de minister(s), bevoegd voor het beleidsdomein in kwestie, eventueel bijgestaan door de kabinetschef.

De leidinggevende personeelsleden die aan het hoofd staan van het departement of van een agentschap van het beleidsdomein in kwestie maken deel uit van de beleidsraad. Daarnaast kan de minister ook andere leidinggevende personeelsleden die behoren tot het middenkader van het beleidsdomein in kwestie aanwijzen om deel uit te maken van de beleidsraad.

Naar gelang van de behoeften en de te bespreken agendapunten kan de bevoegde minister andere personeelsleden van de Vlaamse administratie uitnodigen op de vergaderingen van de beleidsraad. De beleidsraad kan externen uitnodigen om te worden gehoord met het oog op advies.”

De beroepsinstantie stelt vast dat de beleidsraad binnen het Departement Landbouw en Visserij, volgens voormelde bepalingen, het forum uitmaakt waarop het politieke en het administratieve niveau overleg plegen en dat het de Vlaamse Regering ondersteunt bij de aansturing van het beleidsdomein. De vertrouwelijkheid van de besprekingen is inherent aan de opdracht van de beleidsraad. Het openbaar maken van deze verslagen zou daardoor de vertrouwelijkheid van de besprekingen binnen de beleidsraad ondermijnen en ontegensprekelijk een negatief effect hebben op de toekomstige werking van de beleidsraad als decretaal opgericht orgaan binnen de Vlaamse overheid, waarvan de vertrouwelijkheid nu precies werd vastgelegd door de decreetgever in artikel II.34, 3° Bestuursdecreet.

De beroepsinstantie benadrukt hierbij nogmaals dat de beide hiervoor vermelde uitzonderingsgronden niet worden vermeld in het kader van een eventuele toepassing van artikel II.38 van het Bestuursdecreet en stelt bijgevolg vast dat deze allebei sowieso in casu van toepassing zijn dus.

Het beroep dient bijgevolg als **ongegrond** te worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroep van ■■■ van 21 december 2023 tegen de weigeringsbeslissing vanwege het Departement Landbouw en Visserij is ontvankelijk doch ongegrond.

Brussel, 30 januari 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter